

HELENA
MUNKTELL
1852–1919

Isjungfrun
för tenorbaryton och orkester

Vision Polaire
for tenor-bariton and orchestra

Opus 20

Partitur/*Score*

Emenderad utgåva/*Emended edition*

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 783/Edition no. 783
2015
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-127-6

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Helena Munktell

Helena Munktell (1852–1919) usually moved in three separate circles – Grycksbo, Stockholm and Paris – a circumstance that says much about her family’s assets, but also about her opportunities for musical development. She grew up at the farm estate in Grycksbo, just outside Falun. Salons were held in her musically and culturally enlightened home, where Adolf Fredrik Lindblad and others were participants.

She received her initial musical education in Stockholm, concentrating on piano. She was a student at Ivar Hallström’s music institute and later continued with private lessons for the foremost teachers of the time (composition for Ludvig Norman and Conrad Nordqvist, counterpoint for Johan Lindegren and instrumentation for Joseph Dente).

In 1870, she regularly began to travel abroad. From 1877 to 1879 she spent the winters in Paris, mostly to study – mainly piano but soon also composition. From 1885 to 1892, she was again a regular visitor to the metropolis. She first studied composition for Benjamin Godard, and from 1892 for Vincent d’Indy, who also became an introducer of her music. Both great and smaller pieces of hers were successfully performed in the city.

After her studies, she composed works in increasingly great forms. Orchestral pieces such as *Suite symphonique* and the orchestral poem *Bränningar* (Breaking Waves), as well as the opera *I Firenze*, were unusual enterprises for a female composer at the time.

The French influence on her music is undeniable, especially in terms of harmony and orchestral tone, but in later years Helena Munktell also became interested in the folk music of her homeland, which she wove into several compositions.

On 24 March 1915, Helena Munktell was elected to the Royal Academy of Music as member no. 545. It should be noted that her father, Johan Henrik Munktell (1804–1861), was a member of the same academy, elected to the so-called second class in 1857.

© *Gunnar Ternhag*
Trans. *Martin Thomson*

About the edition

Levande Musikarv’s (Swedish Musical Heritage’s) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Elkan & Schildknechts, Emil Carelius förlag, Stockholm, E.C. 331.

Text on the front page: ”Isjungfrun / (Vision Polaire) / Poem av E.Sparre / Tonsatt för Tenorbaryton / Med Orkester / av / H. Munktell / (Utförd av Société Nationale de Musique i Paris) / Orkesterpartitur / Elkan & Schildknecht, Emil Carelius / K. Hof-Musikhandel / Stockholm”.

Year of composition: 1889.

Helena Munktell

Helena Munktell (1852–1919) rörde sig vant i tre skilda miljöer, Grycksbo, Stockholm och Paris, en omständighet som berättar om familjens tillgångar, men också om hennes möjligheter att utvecklas i musiken. Hon växte upp i herrgården i bruksorten Grycksbo, strax utanför Falun. I det musik- och kulturintresserade hemmet höll man salonger, där bland annat Adolf Fredrik Lindblad kunde delta.

I Stockholm fick hon sin grundläggande musikutbildning, där pianospelet stod i centrum. Hon var elev vid Ivar Hallströms musikinstitut och fortsatte därefter med privata lektioner för dåtidens främsta lärare (komposition för Ludvig Norman och Conrad Nordqvist, kontrapunkt för Johan Lindegren och instrumentation för Joseph Dente).

1870 började hon regelbundet göra utlandsresor. 1877–79 vistades hon vintertid i Paris, i första hand för studier, främst i pianospel, men snart också i komposition. Åren 1885–92 var hon lika regelbundet tillbaka i denna metropol. Hon studerade först komposition för Benjamin Godard, och från 1892 för Vincent d'Indy som också blev en introduktör av hennes musik. Både större och mindre verk uppfördes med framgång i staden.

Efter studieåren komponerade hon verk i allt större former. Orkesterverk som *Suite symphonique* och orkesterdikten *Bränningar*, liksom operan *I Firenze* var vid denna tid ovanliga satsningar för en kvinnlig tonsättare.

Det franska inflytandet på hennes musik är omisskännligt, exempelvis vad gäller harmonik och orkesterklang, men Helena Munktell intresserade sig under senare år också för hemlandskapets folkmusik som hon vävde in i flera kompositioner.

Helena Munktell invaldes den 24 mars 1915 som ledamot nr 545 i Kungl. Musikaliska akademien. Det bör nämnas att hennes far, Johan Henrik Munktell (1804–1861), var ledamot av samma akademi, invald i den så kallade andra klassen 1857.

© Gunnar Ternhag

Om utgåvan

Levande Musikaarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Elkan & Schildknechts, Emil Carelius förlag, Stockholm, E.C. 331.

På omslaget står: "Isjungfrun / (Vision Polaire) / Poem av E.Sparre / Tonsatt för Tenorbaryton / Med Orkester / av / H. Munktell / (Utförd av Société Nationale de Musique i Paris) / Orkesterpartitur / Elkan & Schildknecht, Emil Carelius / K. Hof-Musikhandel / Stockholm".

Tillkomstår: 1889.